

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (първи състав)

19 януари 2016 година *

„Конкуренция — Картели — Пазар на проекти за комутационни апарати с газова изолация — Решение, прието вследствие на частичната отмяна от Общия съд на първоначалното решение — Глоби — Задължение за мотивиране — Принцип на добра администрация — Право на защита — Равно третиране — Пропорционалност — Грешка в преценката — Начален размер — Степен, в която предприятието е допринесло за нарушението — Възпиращ коефициент“

По дело T-409/12

Mitsubishi Electric Corp., установено в Токио (Япония), за което се явяват R. Denton, J. Vyavaharkar, R. Browne, L. Philippou, M. Roald, J. Robinson, solicitors, и K. Haegeman, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват C. Clupe и H. van Vliet, в качеството на представители,

ответник,

с предмет, като главно искане — отмяна на Решение С(2012) 4381 на Комисията от 27 юни 2012 г. за изменение на Решение С(2006) 6762 окончателен от 24 януари 2007 г. относно производство по прилагане на член 81 [ЕО] (понастоящем член 101 ДФЕС) и на член 53 от Споразумението за ЕИП, доколкото Mitsubishi Electric Corp. и Toshiba Corp. са адресатите на това решение (дело COMP/39.966 — Комутационни апарати с газова изолация — Глоби), в частта му, която се отнася до жалбоподателя, и при условията на евентуалност — искане за изменение на член 1 от същото решение с оглед на отмяната или, при липсата на отмяна, намаляването на размера на наложената на жалбоподателя глоба,

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав),

състоящ се от: Н. Kanninen, председател, I. Pelikánová (докладчик) и E. Buttigieg, съдии,

секретар: S. Spyropoulos, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 21 април 2015 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

- 1 Жалбоподателят Mitsubishi Electric Corp. е японско дружество, осъществяващо дейност в различни сектори, и по-специално в областта на комутационните апарати с газова изолация (наричани по-нататък „КАГИ“). Между октомври 2002 г. и април 2005 г. дейността му в областта на КАГИ се упражнява от съвместно дружество, а именно ТМ T&D Corp., в което Mitsubishi Electric Corp притежава равен брой дялове заедно с Toshiba Corp. и което е прекратено през 2005 г.
- 2 На 24 януари 2007 г. Комисията на Европейските общности приема Решение С(2006) 6762 окончателен относно производство по член 81 [ЕО] и по член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка СОМР/Ф/38.899 — Комутационни апарати с газова изолация) (наричано по-нататък „обжалваното решение“).
- 3 В решението от 2007 г. Комисията констатира, че между 15 април 1988 г. и 11 май 2004 г. на пазара на КАГИ съществувало едно-единствено и продължавано нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП) и налага на адресатите на посоченото решение, които са европейски и японски производители на КАГИ, глоби, чиито размери са изчислени в съответствие с метода, изложен в Насоките относно метода за определяне на размера на глобите, налагани съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 65, параграф 5 от Договора за ЕОВС (ОВ С 9, 1998 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 3, стр. 69, наричани по-нататък „Насоките за определяне на размера на глобите“), както и в Известието на Комисията относно освобождаването от глоби и намаляването на техния размер по делата за картели (ОВ С 45, 2002 г., стр. 3).
- 4 Нарушението, разгледано в решението от 2007 г., съдържа три основни елемента:
 - споразумение, подписано на 15 април 1988 г. във Виена (наричано по-нататък „споразумението GQ“), имащо за предмет разпределянето в съответствие с договорените правила на проектите за КАГИ в световен мащаб, с цел да се запазят квотите, които до голяма степен съответстват на традиционните пазарни дялове; споразумението, което се прилага в целия свят, с изключение на Съединените американски щати, Канада, Япония и на 17 страни от Западна Европа, се основава на предоставянето „обща японска квота“ на японските производители и на „обща европейска квота“ на европейските производители,
 - паралелно споразумение (наричано по-нататък „общото споразумение“), по силата на което, от една страна, проектите относно КАГИ, намиращи се в Япония и в държавите на европейските членове на картела (наричани по-нататък „държавите по произход на производителя“), са били запазени съответно за японските и за европейските членове на картела, и от друга страна, проектите относно КАГИ, намиращи се в други европейски държави, които също са били запазени за европейската група, тъй като японските производители са поели ангажимент да не представят оферти във връзка с проектите, намиращи се в Европа; независимо от това в замяна на този ангажимент японската група трябвало да бъде уведомявана за подобни проекти, които да бъдат отнасяни към „общата европейска квота“, предвидена в споразумението GQ (наричани по-нататък „уведомлението“ и „осчетоводяването“);

- споразумение от 15 април 1998 г., подписано във Виена и озаглавено „E-Group Operation Agreement for GQ-Agreement“ (наричано по-нататък „споразумението EQ“), подписано от членовете на групата от европейски производители и имащо за предмет подялбата на проектите относно КАГИ, възложени на посочената група съгласно споразумението GQ.
- 5 В член 1 от решението от 2007 г. Комисията констатира, че жалбоподателят е участвал в нарушението в периода от 15 април 1988 г. до 11 май 2004 г.
 - 6 За посоченото в член 1 от решението от 2007 г. нарушение съгласно член 2 от него на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 118 575 000 EUR, като от тази сума 4 650 000 EUR съответстват на нарушението, извършено от ТМ T&D, и трябва да бъдат заплатени солидарно с Toshiba.
 - 7 На 18 април 2007 г. жалбоподателят подава жалба срещу решението от 2007 г.
 - 8 С решение от 12 юли 2011 г., Mitsubishi Electric/Комисия (T-133/07, Rec, EU:T:2011:345) Общият съд, от една страна, отхвърля жалбата на жалбоподателя в частта ѝ относно отмяната на член 1 от решението от 2007 г. От друга страна, Общият съд отменя член 2, букви ж) и з) от решението от 2007 г. в частта, която се отнася до жалбоподателя, като приема, че Комисията е нарушила принципа на равно третиране, като във връзка с изчисляването на размера на глобата е избрала референтна година за жалбоподателя, която била различна от избраната за европейските участници в нарушението.
 - 9 На 22 септември 2011 г. жалбоподателят обжалва пред Съда решение Mitsubishi Electric/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:345).
 - 10 На 15 февруари 2012 г. Комисията изпраща на жалбоподателя писмо с изложение на факти, от което става ясно, че тя възнамерява да приеме ново решение, с което да му наложи глоба (наричано по-нататък „писмото с фактите“). Комисията излага фактите, които според нея са релевантни за изчисляването на размера на глобата, като взема предвид решение Mitsubishi Electric/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:345).
 - 11 На 16 март 2012 г. жалбоподателят представя своето становище по писмото с фактите.
 - 12 На 8 юни 2012 г. се провежда среща между представители на жалбоподателя и екипа на Комисията, на който е възложено делото.
 - 13 С Решение C(2012) 4381 на Комисията от 27 юни 2012 г. за изменение на решението от 2007 г., доколкото Mitsubishi Electric Corp. и Toshiba Corp са адресатите на това решение (дело COMP/39.966 — Комутационни апарати с газова изолация — Глоби), член 2 от решението от 2007 г. е изменен, като са добавени нови букви ж) и з). С буква ж) на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 74 817 000 EUR в качеството му на единствено отговорен. С буква з) на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 4 650 000 EUR, която да бъде заплатена солидарно с Toshiba.
 - 14 За да поправи неравното третиране, което Общият съд критикува в решение Mitsubishi Electric/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:345), в обжалваното решение Комисията се основава на общия оборот от КАГИ за 2003 г. Предвид обстоятелството, че през тази година дейността на жалбоподателя и на Toshiba в областта на КАГИ се упражнява от ТМ T&D, Комисията взема предвид неговия оборот за 2003 г. (съображения 59 и 60 от обжалваното решение).

- 15 С оглед на това, първо, при различното третиране, с което се цели да се отрази съответният принос на отделните участници в картела, Комисията изчислява пазарния дял на ТМ T&D през 2003 г., що се отнася до КАГИ (между 15 % и 20 %), и го класира в първа категория съгласно установената в съображения 482—488 от решението от 2007 г. категоризация. Вследствие на това за ТМ T&D е определен хипотетичен начален размер от 31 000 000 EUR (съображение 61 от обжалваното решение).
- 16 Второ, за да отрази неравностойната възможност на жалбоподателя и на Toshiba да допринесат към нарушението в периода преди учредяването на ТМ T&D, началният размер на глобата за последното е разпределена между неговите акционери пропорционално на техните съответни продажби на КАГИ през 2001 г. — последната пълна календарна година, предхождаща учредяването на ТМ T&D. Вследствие на това за жалбоподателя е определен начален размер от 20 136 801 EUR, а за Toshiba — начален размер от 10 863 199 EUR (съображения 62 и 63 от обжалваното решение).
- 17 Трето, за да осигури възпиращото действие на глобата, Комисията прилага към жалбоподателя възпиращ коефициент от 1,5 въз основа на неговия оборот през 2005 г. (съображения 69—71 от обжалваното решение).
- 18 Четвърто, за да се отрази продължителността на нарушението през периода, предхождащ учредяването на ТМ T&D, началният размер за жалбоподателя е увеличен със 140 % (съображения 73—76 от обжалваното решение).
- 19 Пето, за да се отрази продължителността на нарушението през периода, в който ТМ T&D упражнява дейността си, на жалбоподателя и на Toshiba е наложена солидарно глоба в размер, съответстващ на 15 % от хипотетичния начален размер за ТМ T&D (съображение 77 от обжалваното решение).
- 20 Накрая, шесто, размерът на солидарно наложената глоба е умножен с възпиращия коефициент за жалбоподателя и сумата, надвишаваща солидарната глоба в резултат от това умножение, е наложена като глоба лично на жалбоподателя (съображение 78 от обжалваното решение).

Производство и искания на страните

- 21 На 12 септември 2012 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.
- 22 С писмо от 8 януари 2013 г. жалбоподателят се отказва от правото си да представи писмена реплика.
- 23 С определение от 21 февруари 2013 г. на председателя на четвърти състав на Общия съд се спира производството по настоящото дело до произнасяне на решението по дело C-489/11 P, Mitsubishi Electric Corp./Комисия.
- 24 След промяна на съставите на Общия съд съдията докладчик е включен в първи състав, на който съответно е разпределено настоящото дело.
- 25 С решение от 19 декември 2013 г., Siemens/Комисия (C-239/11 P, C-489/11 P и C-498/11 P, EU:C:2013:866) Съдът отхвърля жалбата, подадена от жалбоподателя срещу решение Mitsubishi Electric/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:345). Вследствие на това производството по настоящото дело е възобновено.

- 26 По доклад на съдията докладчик на 3 февруари 2015 г. Общият съд (първи състав) решава да открие устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник на Общия съд от 2 май 1991 г., приканва страните да представят определен документ и им поставя писмени въпроси. Страните изпълняват указанията на Общия съд в съответния срок.
- 27 Жалбоподателят иска от Общия съд:
- да отмени обжалваното решение в частта, която се отнася до него,
 - при условията на евентуалност да измени член 1 от обжалваното решение, като отмени или при липсата на отмяна намали размера на наложената му глоба,
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 28 Комисията иска от Общия съд:
- да отхвърли жалбата като отчасти явно недопустима и отчасти явно лишена от всякакво правно основание,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

По главното искане за отмяна на обжалваното решение

- 29 В жалбата си жалбоподателят посочва девет основания в подкрепа на основното си искане. Първото основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране, на принципа на добра администрация и на правото на защита на жалбоподателя. Второто основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране, на принципа на равно третиране и на принципа на пропорционалност, що се отнася до изчисляването на възпиращия коефициент. Третото основание е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност, доколкото Комисията е изчислила размера на глобата на жалбоподателя по същия начин както и размера на глобите на европейските производители. Четвъртото основание е изведено от твърдението, че Комисията допуснала грешка, като се въздържала да вземе предвид доказателства от икономическо и техническо естество при определянето на въздействието на поведението на жалбоподателя и при изчисляването на размера на неговата глоба. Петото основание е изведено от грешка в преценката на продължителността на нарушението. Шестото основание е изведено от нарушение на принципа на равно третиране и на принципа на пропорционалност при определяне на пропорционалните части от началния размер за ТМ T&D, които следва да бъдат разпределени между жалбоподателя и Toshiba. Седмото основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране и на правото на защита на жалбоподателя, що се отнася до определянето на пропорционалните части от началния размер за ТМ T&D, които следва да бъдат разпределени между жалбоподателя и Toshiba. Осмото основание е изведено от нарушение на принципа на равно третиране и на принципа на пропорционалност, що се отнася до метода за определяне на началния размер за жалбоподателя за периода преди учредяването на ТМ T&D. Деветото основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране и на правото на защита на жалбоподателя, що се отнася до метода за определяне на начален размер за жалбоподателя в периода преди учредяването на ТМ T&D.

30 В отговор на поставения от Общия съд писмен въпрос жалбоподателят посочва, че след произнасяне на решението Siemens/Комисия, точка 25 по-горе (EU:C:2013:866), се отказва да поддържа петото основание. Поради това следва да бъдат разгледани само основанията от първо до четвърто и от шесто до девето. С оглед на това Общият съд намира за уместно да разгледа на първо място първото, седмото и деветото основание, които са насочени към производството, приключило с приемането на обжалваното решение и неговото мотивиране, на второ място — осмото и шестото основание, които се отнасят до определянето на началния размер за жалбоподателя, като се взема предвид хипотетичният начален размер за ТМ T&D, на трето място — третото и четвъртото основание, които разглеждат относителния принос на жалбоподателя към извършването на нарушението, и на четвърто място — второто основание, което е относно определянето на възпиращия коефициент на жалбоподателя.

По първото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране, на принципа на добра администрация и на правото на защита на жалбоподателя

31 С първото посочено основание жалбоподателят поддържа, че при изчисляването на размера на наложената му глоба Комисията нарушила задължението за мотивиране, принципа на добра администрация и неговото право на защита.

32 В действителност според жалбоподателя от Известието на Комисията относно най-добрите практики за водене на производства, свързани с членове 101 и 102 от ДФЕС (ОВ 2011, С 308, стр. б) следва, че с цел засилване на прозрачността при изчисляването на размера на глобата Комисията трябва да включи в изложението на възраженията или, в зависимост от конкретния случай, в писмото с фактите определен брой относими доказателства като например релевантни цифрови данни относно продажбите.

33 В настоящия случай обаче в съображения 51—85 от обжалваното решение не бил ясно обяснен методът за изчисляване на размера на глобата и жалбоподателят не можел да го разбере, тъй като Комисията не била изложила нито своите разсъждения, нито основните етапи, които е следвала. Поради това Комисията нарушила също така принципа на добра администрация.

34 По-конкретно жалбоподателят твърди, че обжалваното решение не било мотивирано в достатъчна степен, що се отнася до, първо, размера на географския пазар, второ — различното третиране, трето — определянето на началния размер за глобата на ТМ T&D и дали той е подходящ и четвърто — до избора на приложения към жалбоподателя възпиращ коефициент и дали той е подходящ.

35 Освен това жалбоподателят изтъква, че както в изложението на възраженията от 20 април 2006 г., изпратено в рамките на производството, приключило с приемането на решението от 2007 г. (наричано по-нататък „изложението на възраженията от 2006 г.“), така и в кореспонденцията, предхождаща приемането на обжалваното решение, Комисията не го уведомила, че възнамерява да приложи възпиращия коефициент включително и за периода на дейност на ТМ T&D.

36 Комисията оспорва основателността на доводите на жалбоподателя.

37 В самото начало следва да се посочи, че в изложените доводи жалбоподателят смесва оплакванията, изведени от нарушение на правото му на защита в производството, приключило с приемането на обжалваното решение, с доводите, насочени към твърдените пороци в мотивите на това последно решение. Тъй като обаче тези оплаквания са различни, следва да бъдат разгледани отделно.

– По оплакването, изведено от нарушение на правото на защита на жалбоподателите

- 38 Съгласно съдебната практика зачитането на правото на защита изисква по време на административното производство на заинтересованото лице да е била предоставена възможност да изложи надлежно своето становище относно истинността и релевантността на твърдените факти и обстоятелства, както и относно документите, на които Комисията основава твърдението си за наличието на нарушение на Договора (решение от 7 януари 2004 г., Aalborg Portland и др./Комисия, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, Rec, EU:C:2004:6, т. 66).
- 39 В настоящия случай следва преди всичко да се отбележи, че доколкото обжалваното решение съставлява изрично решение за изменение на решението от 2007 г., процедурата по неговото приемане се вписва в продължаването на производството, приключило с приемането на решението от 2007 г. При тези обстоятелства, доколкото те не са оспорени с решение Mitsubishi Electric/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:345), нито решението от 2007 г., нито подготвителните мерки, предхождащи неговото приемане, сред които и изложението на възраженията от 2006 г., могат да бъдат взети предвид, за да се провери дали е зачетено правото на защита на жалбоподателя в производството, приключило с приемането на обжалваното решение.
- 40 На първо място, жалбоподателят твърди, както бе посочено в точка 32 по-горе, че Известието относно най-добрите практики задължава Комисията да съобщи на заинтересованите предприятия определен брой относими доказателства като например цифрови данни относно продажбите.
- 41 Без да е необходимо да се разглежда в неговия контекст довода, с който Комисията оспорва обвързващия характер на Известието за най-добрите практики, следва да се отбележи, че от представеното от жалбоподателя становище относно писмото с изложението на фактите следва, че той е бил в състояние да вземе подробно отношение относно различните етапи при изчисляването на размера на наложената му глоба. Що се отнася по-специално до релевантните цифрови данни за продажбите, посоченият отговор се позовава изрично на оборота от продажбите както на ТМ T&D, така и на Toshiba, използвани при изчисляването на размера на глобата, което означава, че жалбоподателят е бил в състояние да идентифицира релевантните данни за посоченото изчисляване и да представи становището си по този въпрос.
- 42 Тази констатация се потвърждава и от вътрешния протокол на Комисията за срещата от 8 юни 2012 г., който отразява подробните обсъждания между жалбоподателя и Комисията, що се отнася до различните етапи на изчисляване на размера на наложената на жалбоподателя глоба.
- 43 При тези обстоятелства следва да се заключи, че жалбоподателят не е доказал, че Комисията е нарушила неговото право на защита, като е пропуснала да му съобщи релевантните данни за целите на изчисляването на размера на глобата, и по-специално цифровите данни относно продажбите.
- 44 На второ място, както беше посочено в точка 35 по-горе, жалбоподателят по същество се оплаква от обстоятелството, че Комисията не го предизвестила, че възнамерява да осигури възпиращото действие на глобата, като му наложи глоба в допълнителен размер от 2 325 000 EUR — резултат от прилагането на възпиращия коефициент, който следвало да се приложи към него за периода на дейност на ТМ T&D, както бе посочено в точка 20 по-горе (наричан по-нататък „допълнителният размер“).

- 45 Във връзка с това, първо, в точка 9.2. от изложението на възраженията от 2006 г. Комисията отбелязва, че възнамерява да наложи глоби на адресатите на този документ и сред съществените фактори за определянето на размера на тези глоби споменава желанието да се осигури възпиращото им действие.
- 46 Второ, в съображение 491 от решението от 2007 г. Комисията определя възпиращия коефициент, приложим към жалбоподателя. В съображение 503 от същото решение Комисията изрично изтъква, че допълнителен размер, изчислен въз основа на същия коефициент, щял да бъде наложен на жалбоподателя за периода на дейност на ТМ T&D. С оглед на тези съображения следователно жалбоподателят е бил в състояние да разбере, че Комисията възнамерявала да осигури възпиращото действие на глобата също и що се отнася за периода на дейност на ТМ T&D.
- 47 Трето, нищо от посоченото в решение Mitsubishi Electric/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:345) не позволява да се приеме, че изборът на Комисията да осигури възпиращото действие на наложената глоба на жалбоподателя също и що се отнася до периода на дейност на ТМ T&D, е незаконосъобразен или нецелесъобразен, тъй като това решение не разглежда този въпрос.
- 48 Четвърто, от становището на жалбоподателя относно писмото с фактите следва, че въз основа на съображения 489 и 503 от решението от 2007 г. жалбоподателят прави предположението, че сума в максимален размер от най-много 15 % от хипотетичния начален размер за ТМ T&D щяла да бъде наложена като глоба за периода на дейност на последното, „като се има предвид, че ако е определен възпиращ коефициент за [жалбоподателя], той ще следва да бъде приложен“. Ето защо от собствените изявления на жалбоподателя следва изрично, че той е предполагал, че Комисията щяла да приложи възпиращия коефициент за периода на дейност на ТМ T&D, като поради това щяла да му наложи глоба в допълнителен размер.
- 49 Пето, във вътрешния протокол на Комисията за срещата от 8 юни 2012 г. се посочва изрично, че според Комисията не следва да се променят определените в решението от 2007 г. параметри за изчисляване на размера на глобата, които не са критикувани от Общия съд, и че следователно единственото изменение на методологията трябвало да засяга референтната година. Както обаче бе констатирано в точки 46 и 47 по-горе, възпиращият коефициент е приложен от Комисията в решението от 2007 г. за периода на дейност на ТМ T&D, без впоследствие тази част от изчисленията да е подложена на критика от Общия съд.
- 50 При това положение следва да се приеме, че становището, изразено от Комисията по време на срещата от 12 юни 2012 г., потвърждава останалите относими обстоятелства, от които следва, че тя е възнамерявала да приложи възпиращия коефициент за периода на дейност на ТМ T&D и след това да наложи на жалбоподателя глоба в допълнителен размер.
- 51 С оглед на гореизложеното следва да се заключи, че още с изложението на възраженията от 2006 г. жалбоподателят е бил информиран, че Комисията възнамерявала да осигури възпиращото действие на наложената глоба. Най-малкото още въз основа на решението от 2007 г. той е бил в състояние да разбере, че това намерение предполага налагането на глоба в допълнителен размер за периода на дейност на ТМ T&D. Това намерение не е оспорено в решение Mitsubishi Electric/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:345) и е потвърдено както в писмото с фактите, така и, видно от становището на жалбоподателя по това писмо, по време на срещата от 12 юни 2012 г.
- 52 При тези обстоятелства изложените от жалбоподателя доводи не доказват, че е нарушено правото му на защита, що се отнася до намерението на Комисията да му наложи глоба в допълнителен размер.

– По оплакванията относно мотивирането на обжалваното решение

- 53 Съгласно съдебната практика изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва да излагат по ясен и недвусмислен начин съображенията на институцията, която е съставила акта, така че да се даде възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, за да защитят правата си, а на съда на Европейския съюз — да упражни своя контрол. (вж. по аналогия решение от 18 септември 2003 г., Volkswagen/Комисия, C-338/00 P, Rec, EU:C:2003:473, т. 124 и цитираната съдебна практика). Макар по силата на член 296 ДФЕС Комисията да е длъжна да посочи фактическите и правните обстоятелства, които обосновават решението, и правните съображения, които са я накарали да вземе това решение, тази разпоредба не изисква тя да разгледа всички фактически и правни въпроси, които са били обсъждани в хода на административното производство (вж. по аналогия решение Volkswagen/Комисия, посочено по-горе, EU:C:2003:473, т. 127 и цитираната съдебна практика). Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения (вж. решение от 2 април 1998 г., Комисия/Sytraval и Brink's France, C-367/95 P, Rec, EU:C:1998:154, т. 63 и цитираната съдебна практика). Посочената по-горе съдебна практика се прилага по аналогия към решенията на Комисията, с които се констатира нарушение на член 53, параграф 1 от Споразумението за ЕИП.
- 54 В този контекст следва да се припомни, че обжалваното решение изрично предвижда, че представлява решение за изменение на решението от 2007 г., що се отнася до глобите, наложени на жалбоподателя и на Toshiba. При тези обстоятелства, доколкото мотивите на решението от 2007 г. не са засегнати от решение Mitsubishi Electric/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:345) и доколкото не влизат в противоречие с текста на обжалваното решение, те могат да бъдат взети предвид при разглеждането на настоящото основание.
- 55 Преди всичко следва да се посочи, че изложеният от жалбоподателя уводен довод, посочен в точка 32 по-горе, съгласно който методът за изчисляване на размера на глобата не бил ясно обяснен и поради това жалбоподателят не можел да го разбере, е твърде общ, за да може да бъде предмет на разглеждане, поради което е недопустим на основание член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник от 2 май 1991 г., който е приложим по въпросите за допустимостта на настоящата жалба (вж. определение от 7 септември 2010 г., Norilsk Nickel Harjavalta и Umicore/Комисия, T-532/08, Сб., EU:T:2010:353, т. 70 и цитираната съдебна практика).
- 56 При всички положения общият преглед на изложените в обжалваното решение мотиви относно изчисляването на размера на глобата не води до извода, че тези мотиви са недостатъчни или непоследователни, тъй като Комисията е разяснила различните фактори, взети предвид, и различните междинни изчислителни операции.
- 57 Първо, що се отнася до по-конкретните доводи, жалбоподателят твърди, че независимо от съдържащото се в съображение 55 от обжалваното решение указание, според което размерът на съответния географски пазар се взема предвид при преценката на тежестта на нарушението, точката от това решение относно тежестта на нарушението не съдържа обяснение нито по какъв начин бил определен размерът на географския пазар, нито на кой етап той бил взет предвид при преценката на тежестта. В това отношение не било достатъчно да се посочи, че незаконната дейност обхващала цялото ЕИП.
- 58 Във връзка с това следва да се посочи, че както изтъква Комисията, от уводното изречение на съображение 56 от обжалваното решение следва, че констатациите относно тежестта на нарушението са направени „с оглед на фактите, установени“ в решението от 2007 г. От съображение 478 от последното решение обаче следва, че съответният географски пазар е

пазарът на ЕИП и че размерът на този пазар през 2003 г., определен въз основата на данните, съобщение от заинтересованите предприятия, възлиза приблизително на 320 милиона евро, без тези констатации да са оспорени от решение Mitsubishi Electric/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:345). Освен това от съображение 483 от обжалваното решение следва ясно, че размерът на съответния географски пазар е взет предвид при определянето на началния размер, приложим за различните предприятия.

- 59 Второ, жалбоподателят твърди, че различното третиране не се основава на някакво ясно и точно обяснение, тъй като в обжалваното решение не се обяснява по какъв начин цифровите данни за световните продажби са използвани с оглед на определянето на групите, фигуриращи в решението от 2007 г. Освен това съображение 61 от обжалваното решение препраща към съображение 484 от решението от 2007 г., което се позовава на релевантността на стойността на пазара в ЕИП. Според жалбоподателя това позоваване е опорочено, тъй като липсват указания относно размера на съответния географски пазар, посочен в точка 57 по-горе.
- 60 Във връзка с това, от една страна, от съображения 57 и 61 от обжалваното решение, тълкувани във връзка със съображения 483—488 от решението от 2007 г., следва, че цифровите данни за световните продажби през 2003 г. на отделните заинтересовани предприятия, сред които и ТМ T&D, са използвани, за да се изчислят дяловете им от световния пазар, въз основа на които те са класифицирани по групи с различен начален размер. Тези мотиви са достатъчни с оглед на съдебната практика, припомнена в точка 53 по-горе.
- 61 От друга страна, доколкото в точка 58 по-горе бе установено, че Комисията е мотивирала надлежно обхвата и размера на съответния географски пазар, доводът относно съображение 61 от обжалваното решение и съображение 484 от решението от 2007 г. се основава на погрешна предпоставка и поради това не следва да бъде уважен.
- 62 Трето, според жалбоподателя нито решението от 2007 г., нито обжалваното решение не съдържат обяснения относно начина на изчисляване на началния размер за ТМ T&D и относно причините, поради които е счетен за подходящ. Ето защо, доколкото не било предоставено никакво указание относно избора на точния размер, същият изглеждал произволен. Освен това жалбоподателят посочва отново, че позоваването на стойността на пазара в ЕИП, съдържащо се в съображение 484 от решението от 2007 г., било лишено от основание поради изложените в точка 57 по-горе причини.
- 63 Във връзка с това в съображения 57—61 от обжалваното решение Комисията приема, че тъй като разглежданото нарушение било много тежко, следвало да се приложи различно третиране, за да се отрази неравностойната възможност на отделните предприятия да причинят значителни вреди на конкуренцията. Както бе установено в точка 61 по-горе, Комисията счита, че това различно третиране следва да е под формата на категоризация на началните размери в зависимост от световния оборот относно КАГИ за 2003 г. Препращайки към установената в съображения 484—488 от решението от 2007 г. категоризация, Комисията посочва в съображение 61 от обжалваното решение, че с оглед на световния му оборот за КАГИ ТМ T&D попадало във втора категория, което означавало, че хипотетичният му начален размер възлизал на 31 000 000 EUR.
- 64 В съображение 483 от решението от 2007 г. се уточнява освен това, че категориите са определени по такъв начин, че разликите между дяловете от пазара на КАГИ, които имат предприятията от една и съща категория, да не са толкова големи, колкото различията между пазарните дялове на предприятията, разпределени в различни категории.
- 65 В този контекст от точка 1 А от Насоките за определяне на размера на глобите в допълнение следва, че що се отнася до много тежките нарушения, е желателно началният размер да надхвърля 20 000 000 EUR.

- 66 Тези обстоятелства обаче са от естество да позволят на жалбоподателя да разбере кои са елементите, чиято преценка е позволила на Комисията да остойности тежестта на извършеното от него нарушение, което означава, че Комисията се е съобразила с възложеното ѝ задължение за мотивиране и че по-специално не е била длъжна да включва в обжалваното решение по-подробно изложение или цифровите данни относно определянето на точния начален размер за ТМ T&D (вж. в този смисъл решение от 29 април 2004 г., Tokai Carbon и др./Комисия, T-236/01, T-244/01—T-246/01, T-251/01 и T-252/01, Rec, EU:T:2004:118, т. 252).
- 67 Освен това, въпреки че в обжалваното решение Комисията не посочва защо е избрала точно сумата от 31 000 000 EUR за предприятията, класирани във втора категория, сред които е и ТМ T&D, този избор не би следвало да се квалифицира като произволен и не надхвърля границите на дискреционните правомощия, с които Комисията разполага в конкретната област (вж. по аналогия решение Tokai Carbon и др./Комисия, т. 66 по-горе, EU:T:2004:118, т. 224), доколкото бяха очертани от обстоятелствата, припомнени в точки 63—65 по-горе.
- 68 Що се отнася до довода относно позоваването на стойността на пазара в ЕИП, съдържащо се в съображение 484 от решението от 2007 г., достатъчно е да се препрати към точки 58—61 по-горе.
- 69 Четвърто, жалбоподателят изтъква, че Комисията не мотивирала нито избора на неговия възпиращ коефициент, нито причините, поради които е приела, че е целесъобразно да приложи посочения коефициент, включително и за периода на дейност на ТМ T&D, вследствие на което му е наложила глоба в допълнителен размер.
- 70 Във връзка с това, от една страна, от точки 310—317 от решение от 3 март 2011 г., Siemens/Комисия (T-110/07, Сб., EU:T:2011:68), следва, че в съображение 491 от решението от 2007 г. Комисията е изложила надлежно факторите, които е взела предвид при увеличаването на началните размери на глобите с оглед на осигуряването на възпиращо действие. След като тази констатация е приложима към възпиращия коефициент, наложен на жалбоподателя с обжалваното решение, е необходимо да се заключи, че последният е бил в състояние да се запознае с обосновката за увеличението на началния размер за неговата глоба и да предяви правата си, като Общият съд е в състояние да упражни контролните си правомощия.
- 71 От друга страна, следва да се посочи, че Комисията не е била в състояние да мотивира специално своя избор да приложи възпиращия коефициент към жалбоподателя през периода на дейност на ТМ T&D. В действителност, тъй като Комисията възлага на жалбоподателя отговорността за действията на ТМ T&D, нейното намерение да осигури възпиращия характер на наложената на последния глоба, изразено в съображения 69—71 от обжалваното решение, във връзка със съображение 491 от решението от 2007 г., предполага прилагането на възпиращ коефициент също и по отношение именно на посочения период, вследствие на което е и налагането на глоба в допълнителен размер.
- 72 С оглед на гореизложеното следва да се отхвърлят оплакванията, изведени от нарушението на задължението за мотивиране, които са представени в рамките на първото основание, както и оплакването, изведено от нарушение на принципа на добра администрация, което не се подкрепя със самостоятелни доводи.
- 73 Вследствие на това първото основание е необходимо да бъде отхвърлено в неговата цялост.

По седмото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране и на правото на защита на жалбоподателя, що се отнася до определянето на пропорционалните части от началния размер за ТМ T&D, които следва да бъдат разпределени между жалбоподателя и Toshiba

- 74 Жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила задължението за мотивиране, тъй като е пропуснала да посочи причините, поради които е следвало да разпреди началния размер за ТМ T&D между самия жалбоподател и Toshiba в зависимост от дела от продажбите на КАГИ, реализирани от всяко от тях през 2001 г. В действителност, макар и според обжалваното решение да не било необходимо началният размер за ТМ T&D да се разпределя в зависимост от размера на участието в неговия капитал на неговите двама акционери, това решение не пояснява защо би било необходимо да се отразят положенията, в които се намират тези акционери през 2001 г. или в даден предходен момент, тъй като този подход не съответствал на общата методология на решението от 2007 г. и на обжалваното решение, а освен това и не бил приложен в случая Schneider Electric SA (наричан по-нататък „Schneider“), що се отнася до неговото участие в капитала на VAS — негово съвместно предприятие с VA Tech. В допълнение, тъй като липсвало обяснение относно различията в третирането между жалбоподателя и Schneider, това означавало, че е нарушено правото на защита на жалбоподателя.
- 75 Комисията оспорва основателността на доводите на жалбоподателя.
- 76 Във връзка с това, първо, следва да се посочи, че в съображения 52 и 57 от обжалваното решение се припомня, че при определяне на размера на глобата Комисията следва да вземе предвид тежестта на нарушението, а когато става въпрос за много тежко нарушение, тя може да приложи различно третиране, основано на икономическата възможност на отделните предприятия да причинят значителни вреди на конкуренцията.
- 77 Второ, в решението от 2007 г. е установено и е припомнено в съображения 1—3 от обжалваното решение, че независимо че през 2002 г. дейността на жалбоподателя и на Toshiba в областта на КАГИ е прехвърлена към ТМ T&D, те са участвали самостоятелно в извършването на нарушението през преобладаващата част от периода на нарушението.
- 78 Трето, от съображения 62 и 67 от обжалваното решение следва, че при тези обстоятелства вземането предвид на неравното конкурентно положение на двамата акционери на ТМ T&D, в момента на създаването на последното, позволява по-добре да се прецени тяхната възможност да причинят значителни вреди на конкуренцията, отколкото тяхното участие в капитала на ТМ T&D.
- 79 Четвърто, съгласно съображение 67 от обжалваното решение на още по-голямо основание такъв бил случаят, когато дяловете на жалбоподателя и на Toshiba в продажбите на КАГИ през 2001 г. се различавали значително от пропорционалното им участие в капитала на ТМ T&D, което означава, че това капиталово участие не отразявало по надежден начин действителността на пазара.
- 80 Пето, в отговор на въпрос на Общия съд жалбоподателят уточнява, че в производството, приключило с приемането на обжалваното решение, и по-специално в представеното становище по писмото с фактите, той не се позовава на обстоятелството, че предвиденият в това писмо метод се различавал от следвания в решението от 2007 г., що се отнася до Schneider. При тези обстоятелства Комисията не е била длъжна да представи специални мотиви по отношение на въпроса, надхвърлящ предвиденото в съображение 67 от обжалваното решение, резюмирано в точка 79 по-горе.

- 81 Освен това във всички случаи специфичната причина, поради която положението на Schneider се различава от това на жалбоподателя, а именно липсата на относими цифрови данни относно релевантния оборот на Schneider за 2001 г. или 2003 г., е изложена накратко в откъса от решение Mitsubishi Electric/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:345) относно желанието на Комисията да отрази неравностойната възможност на жалбоподателя и на Toshiba да допринесат към извършването на нарушението, към който отказ препращат съображения 62 и 67 от обжалваното решение.
- 82 Ето защо от мотивите към обжалваното решение, тълкувани доколкото е необходимо във връзка с решение Mitsubishi Electric/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:345), следва: на първо място, че изборът на Комисията да разпредели началния размер за ТМ T&D между жалбоподателя и Toshiba в зависимост от дела им в извършените от всяко от тях през 2001 г. продажби на КАГИ е мотивиран от желанието да се отрази тяхната съответна възможност да причинят значителни вреди на конкуренцията; по-нататък, че случаите на жалбоподателя и на Toshiba се различават от случаите на европейските дружества, с изключение на Schneider, тъй като, макар и жалбоподателят и Toshiba да са участвали индивидуално в извършването на нарушението през по-голямата част от периода на нарушението, те са прехвърлили на ТМ T&D своята дейност през 2012 г.; накрая, че положението на Schneider се различава от това на жалбоподателя и на Toshiba, доколкото относимият оборот на Schneider за 2001 г. или за 2003 г. не е бил наличен. При тези обстоятелства по този въпрос следва да се заключи, че мотивирането на обжалваното решение задоволява изискванията, поставени от посочената в точка 53 по-горе съдебна практика.
- 83 Освен това, доколкото жалбоподателят със сигурност е бил наясно с констатациите, направени в решение Mitsubishi Electric/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:345), той не следва да се позовава на обстоятелството, че Комисията е нарушила правото му на защита, като е пропуснала да представи уточнения относно разликата в третирането между него и Schneider преди приемането на обжалваното решение. Такъв е случаят на още по-голямо основание, както бе констатирано в точка 80 по-горе, като се вземе предвид обстоятелството, че жалбоподателят не твърди, че приложеният спрямо него метод се различавал от приложения спрямо Schneider.
- 84 Следователно седмото основание трябва да се отхвърли изцяло.

По деветото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране и на правото на защита на жалбоподателя, що се отнася до метода за определяне на началния размер за жалбоподателя за периода преди учредяването на ТМ T&D

- 85 Жалбоподателят поддържа, че Комисията е пропуснала да мотивира надлежно решението си да разпредели между двамата акционери началния размер за ТМ T&D, вместо оборота на последното за 2003 г., при положение че изчисляването на размера на глобата съответствало на периода, предхождащ създаването на ТМ T&D. Това нарушение също съставлявало нарушение на правото на защита на жалбоподателя.
- 86 На първо място, жалбоподателят пояснява, че доводът по точка 66 от обжалваното решение, съгласно който критерият за съпоставяне с останалите участници в извършването на нарушението не би бил налице, ако оборотът на ТМ T&D би бил разпределен между двамата му акционери в зависимост от продажбите им на КАГИ през 2001 г., при положение че ако се следвал подобен подход, щяло да се стигне отново до съпоставяне на потенциалния оборот на тези акционери през 2001 г. с действителния оборот на останалите производители през 2003 г., подчертава преди всичко, че Комисията следвало да разпредели оборота на ТМ T&D между

неговите акционери в зависимост от тяхното участие в неговия капитал. В действителност нямало никакъв смисъл в резултат на извършено съпоставяне за 2001 г. да се вземат повторно съответните позиции на различните производители през 2003 г.

- 87 Освен това според жалбоподателя Комисията неправомерно приема, че разпределянето на оборота на ТМ T&D за 2003 г. би могло да способства определянето на потенциалния оборот. В действителност разпределеният на жалбоподателя дял от оборота представлявал винаги част от оборота на ТМ T&D за 2003 г., която била съвършено чужда за оборота на жалбоподателя през 2001 г.
- 88 Следователно доводът на Комисията, представен в съображение 66 от обжалваното решение бил „погрешен и нелогичен“, а Комисията не представила никакво рационално обяснение на обстоятелството, че оборотът на ТМ T&D не можел да се разпредели между неговите акционери.
- 89 На второ място, докато в съображение 59 от обжалваното решение било направено позоваване на стойността на продажбите на жалбоподателя и на Toshiba, съображение 60 от същото решение определя първоначален размер за ТМ T&D, който да бъде разпределен между неговите акционери. Ето защо според жалбоподателя следваната от Комисията методология била непоследователна с оглед на обявената цел и нямала солидна обосновка. Поради това Комисията била нарушила задължението за мотивиране и правото на защита на жалбоподателя, което предполагало, че наложената на последния глоба следвало да бъде отменена или намалена.
- 90 Комисията оспорва основателността на доводите на жалбоподателя, като изтъква по-специално, че настоящото основание не разкрива наличието на нарушение на задължението за мотивиране, тъй като жалбоподателят се ограничил да посочи, че не бил съгласен с възприетите в обжалваното решение съображения.
- 91 В това отношение следва действително да се отбележи, че първото оплакване на жалбоподателя, представено в точки 86—88 по-горе, не се отнася нито до изложените в обжалваното решение мотиви, нито до съблюдаването на неговото право на защита в производството, приключило с приемането на посоченото решение, а до основателността на представените от Комисията доводи. Следователно първото оплакване е неотносимо в контекста на настоящото основание и доводите, изложени в негова подкрепа, ще бъдат разгледани в рамките на шестото и осмото основание.
- 92 Що се отнася до второто оплакване, представените в точка 89 по-горе доводи имат за цел да докажат претендираната непоследователност в мотивите на обжалваното решение, а не въпросът за съблюдаването на правото на защита на жалбоподателя. Следователно второто оплакване следва да бъде отхвърлено като неотносимо, доколкото е изведено от нарушение на правото на защита.
- 93 Що се отнася до претендираната непоследователност в мотивите, в съображение 59 от обжалваното решение се прави следната констатация:

„За целите на различното третиране Комисията използва за референтна година 2003 г., за да определи стойността на продажбите [на жалбоподателя] и на Toshiba. Този подход е логически свързан с констатациите на Общия съд [в решение от 12 юли 2011 г., Toshiba /Комисия (T-113/07, Сб., EU:T:2011:343) и в решение Mitsubishi Electric/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:345)]“.

94 Съгласно съображение 60 от обжалваното решение:

„Предвид обстоятелството, че през 2003 г., както [е] установено в [решението от 2007 г.], [жалбоподателят] и Toshiba участват в картел посредством съвместното им предприятие ТМ Т&D, Комисията е използвала световния оборот [в областта на] КАГИ на ТМ Т&D за 2003 г., за да определи начален размер, използван за целите на изчисляването на глобите, които да бъдат наложени на [жалбоподателя] и [на] Toshiba в периода между 1 октомври и 11 май 2004 г. Независимо от това Комисията не е наложила [този] хипотетичен начален размер като отделна глоба, а го и използвала единствено i) за основа при изчисленията на увеличението за периода между 1 октомври 2002 г. и 11 май 2004 г. и ii) за основа при определянето на индивидуалните начални размери за Toshiba и за [жалбоподателя] за периода на индивидуалното им участие в картела [...]“.

95 Тези два откъса обаче не са непоследователни и по-специално не са доказателство за това, че Комисията била решила първоначално да определи стойностите на индивидуалните продажби на жалбоподателя и на Toshiba, а впоследствие изоставила тази методология и предпочела да разпредели началният размер за ТМ Т&D между неговите акционери.

96 В действителност от съображения 59 и 60 от обжалваното решение следва по същество по-скоро, че в случая на жалбоподателя в решението от 2007 г. се следва общо правило — а именно че 2003 г се използва за референтна година при определянето на стойността на продажбите — по отношение на което в решение Mitsubishi Electric/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:345) Общият съд настоява, че следва да се прилага в съответствие със специални правила, при положение че през посочената година самият жалбоподател не е отчет продажби на КАГИ предвид обстоятелството, че е прехвърлил дейността си в този сектор на ТМ Т&D. Тези мотиви са логически последователни и удовлетворяват изискванията, поставени в съдебната практика, припомнена в точка 53 по-горе.

97 При тези обстоятелства второто оплакване следва да се отхвърли като неоснователно, доколкото се отнася до нарушение на задължението за мотивиране.

98 С оглед на изложеното, деветото основание следва да бъде отхвърлено като отчасти несъстоятелно и отчасти неоснователно.

По осмото основание, изведено от нарушение на принципа на равно третиране и на принципа на пропорционалност, що се отнася до метода за определяне на началния размер за жалбоподателя за периода преди учредяването на ТМ Т&D

99 С осмото основание жалбоподателят се позовава на нарушение на принципа на равно третиране и на принципа на пропорционалност, що се отнася до метода за определяне на началния размер за самия него в периода преди учредяването на ТМ Т&D.

100 В това отношение жалбоподателят твърди, че вместо да определи хипотетичен начален размер за ТМ Т&D и да го разпредели между самия него и Toshiba, Комисията е следвало, първо, да разпредели между тях двамата оборота на ТМ Т&D за 2003 г., а впоследствие да изчисли техните дялове от световния пазар през 2003 г. въз основа на съответните им дялове от оборота на ТМ Т&D и накрая — да ги класира в подходящата категория на началните размери, определена в решението от 2007 г. в зависимост от дяловете им на световния пазар. Жалбоподателят твърди, че поради това е третиран по еднакъв начин с европейските производители.

101 Жалбоподателят подкрепя становището си с три групи доводи.

- 102 Първо, той посочва определени откъси от обжалваното решение, от които следвало, че глобите следвало да се определят по размер въз основа на стойността на продажбите на КАГИ през 2003 г.
- 103 Второ, жалбоподателят твърди, че редица доводи били по същество относно твърдяната непоследователност между избора да се определи начален размер за ТМ T&D и обстоятелството, че глобите били наложени на самия жалбоподател.
- 104 Трето, жалбоподателят критикува констатацията на Комисията в съображение 66 от обжалваното решение, според която в резултат на приложения метод тя прибягвала до потенциалния му оборот през 2001 г.
- 105 Комисията оспорва основателността на доводите на жалбоподателя.
- 106 В самото начало следва да се напомни, че Комисията разполага със свобода на преценка при определяне на размера на глобите с цел да насочи поведението на предприятията към спазване на правилата в областта на конкуренцията (вж. решение от 8 октомври 2008 г. SGL Carbon/Комисия, T-68/2004, Сб., стр. II-118, точка 216 и цитираната съдебна практика).
- 107 Размерът на глобата се определя от Комисията според тежестта на нарушението и ако е необходимо, в зависимост от неговата продължителност. Тежестта на нарушението трябва да се установи според критерии като специфичните обстоятелства в конкретния случай, неговия контекст и възпиращото действие на глобите. Трябва да се вземат предвид обективни елементи като съдържанието и продължителността на антиконкурентните действия, броя и интензитета им, обхвата на засегнатия пазар и засягането на икономическия обществен ред. При анализа трябва да се отчитат също относителното значение и пазарният дял на носещите отговорност предприятия, както и евентуалното наличие на повторност (решение Aalborg Portland и др./Комисия, т. 38 по-горе, EU:C:2004:6, т. 89—91).
- 108 Все пак винаги когато Комисията решава да наложи глоби в съответствие с разпоредбите от правото на конкуренцията, тя е длъжна да спазва общите принципи на правото, сред които е принципът на равно третиране, по начина, по който е тълкуван от съдилищата на Съюза (решение от 27 септември 2006 г., Archer Daniels Midland/Комисия, T-59/02, Rec, EU:T:2006:272, т. 315). Съгласно постоянната съдебна практика принципът на равно третиране или за недопускане на дискриминация изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (вж. решение от 14 май 1998 г., BPB de Eendracht/Комисия, T-311/94, Rec, EU:T:1998:93, т. 309 и цитираната съдебна практика).
- 109 В конкретния случай следва да се посочи преди всичко, че жалбоподателят не оспорва обстоятелството, че през референтната година, а именно през 2003 г., самият той не е отчетел продажби на КАГИ, тъй като през 2002 г. бил прехвърлил дейността си в този сектор на ТМ T&D.
- 110 Това обстоятелство предполага, че глобата на жалбоподателя не можело да бъде изчислена по точно същия начин както глобата на европейските адресати на решението от 2007 г. и че неговото положение следователно не било съпоставимо с положението на последните.
- 111 При тези обстоятелства с основание Комисията избира да определи хипотетичен начален размер за ТМ T&D и да го разпредели между неговите акционери, вместо да разпредели осъществените от ТМ T&D световни продажби на КАГИ между неговите акционери и да определи индивидуален начален размер за всеки от тях въз основа на съответните им дялове в посочените продажби.

- 112 В действителност, както следва от съображение 2 от обжалваното решение и от съображение 61 от решението от 2007 г., ТМ T&D е изцяло отделно съвместно предприятие, отговорно за производството и продажбата на КАГИ. Следователно ТМ T&D се различава от своите акционери, независимо че е контролирано съвместно от тях.
- 113 В допълнение тази констатация следва от точка 7.2.7 от решението от 2007 г., с която се определят адресатите. В действителност в съображения 407 и 435 от посоченото решение жалбоподателят и Toshiba се определят в качеството им на акционери за отговорни за „нарушението, извършено от ТМ T&D в периода между 1 октомври 2002 г. и 11 май 2004 г.“
- 114 Доводите на жалбоподателя не са в състояние да оспорят този извод.
- 115 На практика с първата група доводи, припомнени в точка 102 по-горе, жалбоподателят твърди, че от съображения 59—62 и 66 от обжалваното решение следва, че определянето на размера на глобите трябвало да се основе на стойността на индивидуалните продажби на КАГИ, извършени от самия него и от Toshiba през 2003 г.
- 116 Както обаче бе констатирано в точка 96 по-горе, от съображения 59 и 60 от обжалваното решение следва по същество, че в случая на жалбоподателя в решението от 2007 г. се следва общо правило — а именно че 2003 г се използва за референтна година при определянето на стойността на продажбите — по отношение на което в решение Mitsubishi Electric/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:345) Общият съд настоява, че следва да се прилага в съответствие със специални правила, при положение че през посочената година самият жалбоподател не е отчетел продажби на КАГИ предвид обстоятелството, че е прехвърлил дейността си в този сектор на ТМ T&D.
- 117 Това тълкуване се потвърждава както от съображения 62 и 66 от обжалваното решение, така и от решение Mitsubishi Electric/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:345), където Общият съд изрично припомня метода, следван от Комисията в обжалваното решение, като подходящ пример.
- 118 Що се отнася до втората група доводи, припомнени в точка 103 по-горе, жалбоподателят изтъква, че доколкото целта при определянето на приложения към него начален размер била да му бъде наложена индивидуална глоба, Комисията не следвало да се позовава на обстоятелството, че през 2003 г. той е участвал в извършването на нарушението чрез посредничеството на ТМ T&D. В действителност, що се отнася до глобата, съответстваща на периода преди учредяването на ТМ T&D, която била индивидуална глоба, наложена на жалбоподателя, приложеният начален размер следвало да бъде изчислен в съответствие със същата методология като използвания за останалите участници в нарушението, тоест въз основа на неговия оборот през 2003 г. Началният размер за ТМ T&D представлявал отделен размер, приложим за периода на дейност на ТМ T&D.
- 119 В това отношение вече бе посочено в точки 109 и 110 по-горе, че глобата на жалбоподателя не е можела да бъде изчислена по точно същия начин както глобите на останалите европейски адресати на решението от 2007 г., при положение че той не е реализирал свой собствен оборот от КАГИ през 2003 г. Обстоятелството, че предвид прекратяването на ТМ T&D през 2005 г. с обжалваното решение били наложени глоби единствено на жалбоподателя и на Toshiba, не следвало да има за последица установяване на задължение за Комисията да раздели изкуствено оборота на ТМ T&D, пренебрегвайки факта, че то осъществявало дейност на пазара като оператор, отделен от своите акционери. В действителност в резултат на този подход в крайна сметка се стигало до изключване на декларираното от Комисията намерение при определяне на глобите да се позовава на реализирания през посочената година оборот.

- 120 В рамките на третата група доводи, припомнени в точка 104 по-горе, жалбоподателят оспорва констатацията, че вследствие на възприемането на предложения от него метод се стигало до възприемането на „потенциалния оборот за 2001 г.“. В този контекст жалбоподателят уточнява, че делът от разпределения му оборот при прилагане на препоръчания от него метод представлявал винаги част от оборота на ТМ T&D за 2003 г., която не била включена в неговия оборот за 2001 г.
- 121 Във връзка с това следва да се приеме, че не е съвсем ясен смисълът на петото изречение от съображение 66 от обжалваното решение, съгласно което предложеният от жалбоподателя метод „би бил неподходящ, тъй като предполагал извършването на съпоставка на потенциалния оборот за 2001 г. на [жалбоподателя] и на Toshiba с оборота за 2003 г. на други предприятия“, като това е така по-специално защото Комисията не е дефинирала понятието „потенциален оборот за 2001 г.“
- 122 Предвид това обстоятелство в третото и в четвъртото изречение от съображение 66 от обжалваното решение Комисията пояснява, че предложеният от жалбоподателя метод не позволява да се отрази тежестта на ТМ T&D в нарушението като правен субект, участвал в неговото извършване. Следователно, ако петото изречение от същото съображение 66 се тълкува в контекста на непосредствено предхождащите го изречения, то изразява становището на Комисията, че при прилагане на предложеният от жалбоподателя метод за определяне на потенциалния оборот на ТМ T&D се стигало до изкуственото разделяне на оборота на последното, без да се взема предвид качеството му на отделен от своите акционери правен субект. Както обаче следва от точки 111—113 и 119 по-горе, тази констатация на Комисията е обоснована.
- 123 С оглед на гореизложеното трябва да се отхвърли осмото основание.

По шестото основание, изведено от нарушение на принципа на равно третиране и на принципа на пропорционалност при определяне на пропорционалните части от началния размер за ТМ T&D, които следва да бъдат разпределени между жалбоподателя и Toshiba

- 124 С шестото основание жалбоподателят твърди, че при изчисляването на размера на глобата в съображение 62 от обжалваното решение Комисията разпределила неправилно началния размер за ТМ T&D между него и Toshiba. В действителност изборът на Комисията да разпредели началния размер за ТМ T&D в зависимост от дялове в продажбите на КАГИ, извършените от жалбоподателя и Toshiba през годините преди учредяването на ТМ T&D, тоест през 2001 г., имал за последица обстоятелството, че се надценявал делът от началния размер за ТМ T&D, отговорност за който се приписвала на жалбоподателя.
- 125 В този контекст жалбоподателят подчертава, че изборът му да упражнява дейността си в областта на КАГИ чрез посредничеството на ТМ T&D не би следвало да е релевантен за целите на изчисляването на размера на глобата. Доколкото обаче ТМ T&D било изцяло отделено съвместно предприятие, чиито права, задължения, правомощия за вземане на решения и печалби били разпределени поравно между двамата акционери, жалбоподателят счита, че Комисията следвало да му разпредели 50 % от началния размер за ТМ T&D.
- 126 В допълнение жалбоподателят посочва, че посочената от Комисията цел, с която тя обосновава разпределението на началния размер за ТМ T&D, не била следвана за европейските производители. В действителност началните размери за последните били определени просто, като бил взет предвид оборотът им за последната пълна година на нарушението, тоест 2003 г., без Комисията да изследва дали този оборот бил показателен. По-специално Комисията определила началния размер за Schneider като 40 % от началния размер за VA Tech, тъй като

този процент съответствал на дела му на участие в капитала на VAS, без да се установява каква е точната пропорционална част на продажбите на Schneider спрямо тези на VA Tech към момента на учредяването на VAS.

- 127 При тези обстоятелства жалбоподателят счита, че е обект на необосновано от Комисията неравно третиране.
- 128 Накрая, жалбоподателят твърди, че Комисията трябвало да разпреди началния размер за ТМ T&D между неговите акционери в зависимост от тяхното участие в капитала на последното, за да може да се избегне повторното прибягване до 2001 г. при съпоставката на съответните позиции на различните производители през 2003 г., както се предлага в довода на Комисията, изложен в съображение 66 от обжалваното решение.
- 129 Комисията оспорва основателността на доводите на жалбоподателя. Тя посочва, от една страна, че релевантността на преследваната от нея цел при разпределянето на началния размер за ТМ T&D била призната от Общия съд в решение Mitsubishi Electric/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:345). От друга страна, случаят на Schneider се различавал от настоящото дело в редица отношения.
- 130 Преди всичко следва да се припомни, че в съображения 62 и 67 от обжалваното решение Комисията избира да разпреди хипотетичния начален размер за ТМ T&D между жалбоподателя и Toshiba в зависимост от пропорционалния им дял в продажбите на КАГИ през 2001 г., за да се отрази неравностойната възможност на жалбоподателя и на Toshiba да допринесат към извършването на нарушението в периода преди учредяването на ТМ T&D. Доколкото дялът на жалбоподателя на пазара на КАГИ бил значително по-голям отколкото този на Toshiba, със съображение 63 от обжалваното решение на жалбоподателя е определен около две трети от началния размер за ТМ T&D, като само една трета от този размер била разпределена на Toshiba.
- 131 В това отношение, първо, не се оспорва обстоятелството, че жалбоподателят и Toshiba държат по 50 % от капитала на ТМ T&D. Все пак това обстоятелство не променя факта, че дейностите в областта на КАГИ, прехвърлени от последните дружества към ТМ T&D при неговото учредяване, и съответните пазарни дялове били неравностойни поради съответните конкурентни позиции, заемани от жалбоподателя и от Toshiba на пазара на КАГИ в релевантния момент.
- 132 При тези обстоятелства жалбоподателят погрешно посочва размера на участието, което самият той и Toshiba имат в капитала на ТМ T&D, който може да е мотивиран или повлиян от несвързани с пазара на КАГИ обстоятелства, за да изключи вземането предвид на действителното положение на пазара, както то е удостоверено от данните за оборота през 2001 г. — последната година преди учредяването на ТМ T&D.
- 133 Второ, що се отнася до оплакването, изведено от нарушение на принципа на равно третиране, следва да се припомни, че от посочената в точка 108 по-горе съдебна практика следва, че винаги когато Комисията решава да наложи глоби по силата на правото на конкуренцията, изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано.
- 134 В конкретния случай не се спори по въпроса дали размерът на глобата на жалбоподателя е бил изчислен в съответствие с правила, различаващи се от прилаганите при изчисляването на размера на глобите на европейските производители. При това положение следва да се отбележи, че жалбоподателят се намира в различно положение спрямо посочените производители, както изобщо, така и по-специално по отношение на Schneider.

- 135 В действителност, от една страна, през референтната година, дейността в областта на КАГИ, извършвана дотогава от жалбоподателя и от Toshiba, се упражнява от съвместното им предприятие ТМ Т&D. Това обстоятелство отличава случая на жалбоподателя от този на европейските предприятия, с изключение на Schneider и на VA Tech, които обединили дейността си в областта на КАГИ в рамките на VAS.
- 136 От друга страна, жалбоподателят погрешно твърди, че Комисията не е възнамерявала да отрази при определянето на глобите съответните конкурентни позиции на двамата акционери на VAS, Schneider и VA Tech. Всъщност, както бе установено в точка 275 от решение Mitsubishi Electric/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:345), Комисията е преследвала същата цел в съображение 489 от решението от 2007 г., където тя се позовава изрично на „приноса на Schneider в съвместното предприятие по отношение на продажбите“ към момента на учредяването на VAS. Въпреки това Комисията приема, че този принос е отразен адекватно в размера на участието на Schneider в капитала на VAS.
- 137 В настоящия случай обаче Комисията разполага с изрични и ясни данни, а именно с данни относно оборота на жалбоподателя и на Toshiba за 2001 г., от които следва, че процентното участие на всеки от тях в капитала на ТМ Т&D не е показателно за индивидуалните им позиции на пазара през по-голямата част от периода на нарушението. В това отношение жалбоподателят не твърди дори, че що се отнася до положението на Schneider спрямо VAS, са налице подобни обстоятелства.
- 138 При тези обстоятелства изборът на Комисията да изключи участието на жалбоподателя и на Toshiba в капитала на ТМ Т&D като критерий за разпределяне на началния размер за последното, като за сметка на това вземе предвид продажбите на КАГИ от жалбоподателя и от Toshiba през 2001 г., не представлява нарушение на принципа на равно третиране.
- 139 Доколкото жалбоподателят в допълнение на това посочва, че в този контекст Комисията не обосновава неравното третиране, на което е подложен той, следва да се препрати към точки 80—82 по-горе.
- 140 Трето, що се отнася до изложения в точка 128 по-горе довод на жалбоподателя, е вярно, че с възприемането на реализираните от жалбоподателя и от Toshiba продажби на КАГИ през 2001 г. като критерий за разпределение се цели в изчисляването да се въведе фактор, който се отнася за година, различна от референтната, а именно за 2003 г.
- 141 Въпреки това, на първо място, не се оспорва обстоятелството, че основната информация в подкрепа на използвания от Комисията метод на изчисления е оборотът на ТМ Т&D за референтната година, което означава, че този метод позволява обективна съпоставка с останалите предприятия, участвали в картела. Това обстоятелство освен това е изрично посочено в съображение 66 от обжалваното решение.
- 142 На следващо място, както е видно от точки 131 и 132 по-горе, отчитането на продажбите на КАГИ, реализирани от жалбоподателя и от Toshiba през 2001 г., позволява да бъдат отразени техните действителни позиции на пазара на КАГИ през по-голямата част от периода на нарушението, като тези позиции не се отразяват точно чрез размера на тяхното участие в капитала на ТМ Т&D.
- 143 Накрая, обстоятелството, че вземането предвид на реализираните от жалбоподателя и от Toshiba през 2001 г. продажби на КАГИ като критерий за разпределянето на началния размер за ТМ Т&D изрично е посочено в точка 276 от решение Mitsubishi Electric/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:345) като метод за съвместяване на принципа на равно третиране, налагащ

възприемането на една и съща референтна година по отношение на всички участници в нарушението, с желанието на Комисията да отрази неравностойното конкурентно положение на жалбоподателя и на Toshiba към момента на учредяването на ТМ T&D.

144 Предвид изложеното по-горе шестото основание следва да се отхвърли.

По третото основание, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност, доколкото Комисията изчислила размера на глобата на жалбоподателя по същия начин както размера на глобите на европейските производители

145 С третото основание жалбоподателят твърди, че Комисията нарушила принципа на пропорционалност, тъй като изчислила размера на неговата глоба по същия начин както размера на глобите на европейските производители. Жалбоподателят уточнява, че е участвал в споразумението GQ, и оспорва констатацията, че е участвал в общото споразумение, а не в споразумението EQ, за чието съществуване не знаел. При тези обстоятелства, дори да се предположело, че жалбоподателят можел да носи отговорност за общото споразумение, подходът на Комисията да го санкционира по същия начин като европейските производители, въпреки че последните участвали както в общото споразумение и в споразумението GQ, така и в споразумението EQ, би противоречал с принципите на справедливост и на пропорционалност. В действителност, както следва от съдебната практика, участието в две много сериозни нарушения трябва да бъде санкционирано по-строго от участието в едно-единствено нарушение.

146 В допълнение жалбоподателят изтъква, че в този контекст в представения писмен отговор на неговата жалба срещу решение Mitsubishi Electric/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:345) Комисията признала, че АВВ било утежило нарушението, като приела, че в същото били включени, освен европейски, и японски производители.

147 Същевременно според жалбоподателя нарушенията, в които той участвал, били с различна степен на тежест. В действителност, докато вследствие на споразумението EQ се елиминирала конкуренцията между действителни конкуренти на европейския пазар и следователно то имало значително влияние върху европейския пазар, вследствие на споразумението GQ и на твърдяното общо споразумение, дори и да се предположи за доказано съществуването му, биха могло да се елиминират най-много потенциалните конкуренти. В действителност обаче споразумението GQ и твърдяното общо споразумение не произвеждали никакво действие в ЕИП, тъй като японските производители, и по-специално жалбоподателят, не били реални конкуренти на тази територия поради наличието на технически и икономически пречки от обективен характер.

148 Комисията оспорва основателността на доводите на жалбоподателя. Тя посочва по-специално, че установеното с решението от 2007 г. нарушение било едно-единствено и продължавано нарушение и че участието в нарушението на японските предприятия, сред които жалбоподателят, не било по-малко тежко от нарушението на европейските предприятия.

149 Преди всичко следва да се отбележи, че твърдението на жалбоподателя, с което той оспорва участието си в общото споразумение, излиза извън обхвата на настоящия спор. В действителност участието на жалбоподателя в общото споразумение е установено в решението от 2007 г., което в това отношение е станало окончателно след постановяването на решение Siemens/Комисия, точка 25 по-горе (EU:C:2013:866). За разлика от това обжалваното решение не е относно констатацията, че жалбоподателят участвал в нарушението, а единствено относно глобата, която трябвало да му бъде наложена вследствие на това.

- 150 Що се отнася до останалите оплаквания, съгласно съдебната практика, когато едно нарушение е било извършено от няколко предприятия, трябва да се разгледа относителната тежест на участието на всяко от тях (вж. решение от 8 юли 1999 г., Комисия/Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Rec, EU:C:1999:356, т. 150 и цитираната съдебна практика). Така фактът, че дадено предприятие не е участвало във всички конститутивни елементи на даден картел или че е имало второстепенна роля в аспектите, в които е участвало, трябва да се вземе предвид при преценката на тежестта на нарушението и определянето на размера на глобата (решение Комисия/Anic Partecipazioni, посочено по-горе, EU:C:1999:356, т. 90).
- 151 В конкретния случай, на първо място, като това бе припомнено в точки 2—4 по-горе, в решението от 2007 г. Комисията установила наличието на едно-единствено и продължавано нарушение, обхващащо общото споразумение, споразумението GQ и споразумението EQ. Във връзка с това жалбоподателят създава погрешното впечатление, че европейските предприятия са участвали в две нарушения, докато той самият участвал в едно-единствено нарушение.
- 152 На второ място, за разлика от твърдяното от жалбоподателя приносът му към извършването на нарушението не е по-малък поради обстоятелството, че не е участвал при разпределянето на проектите относно КАГИ в ЕИП, уреждано от споразумението EQ.
- 153 В това отношение е безспорно вярно, че установеното в решението от 2007 г. участие на японските и на европейските производители в споразуменията и съгласуваните практики относно ЕИП не е от едно и също естество. Всъщност в рамките на общото споразумение японските предприятия, сред които и жалбоподателят, поемат задължението да не навлизат на пазара на ЕИП и следователно участието им се изразява в бездействие. От своя страна европейските производители разпределят помежду си отделните проекти относно КАГИ на същия този пазар чрез свързани с тайното споразумение активни действия (вж. в този смисъл решение от 12 юли 2011 г., Toshiba/Комисия, T-113/07, Сб., EU:T:2011:343, т. 260).
- 154 Въпреки това следва да се посочи, че бездействието на японските предприятия, сред които е и жалбоподателят, е предварително условие за това проектите относно КАГИ в ЕИП да могат да се възлагат между европейските производители съгласно договорените в това отношение правила (решение Toshiba/Комисия, т. 153 по-горе, EU:T:2011:343, т. 261). Следователно, като спазват поетите съгласно общото споразумение ангажименти, японските предприятия дават своя необходим принос за функционирането на нарушението в неговата цялост.
- 155 Освен това в точки 220 и 226 от решение Toshiba/Комисия, точка 153 по-горе (EU:T:2011:343) Общият съд приема, че участието на японски предприятия в общото споразумение, включващо механизми за уведомяване и осчетоводяване, предполага, че те са били наясно с обстоятелството, че проектите относно КАГИ в ЕИП били запазени за европейските производители, и че те могли разумно да предвидят, че тези проекти били разпределяни при прилагане на механизъм, включващ тайно споразумение. Така, независимо от въпроса дали японските производители знаели за споразумението EQ като такова, те били наясно с урежданото от него неправомерно поведение.
- 156 Следователно трябва да се заключи, че приносът на жалбоподателя към извършването на нарушението е сравним с този на европейските предприятия.
- 157 На трето място, доводът на жалбоподателя, свързан с обстоятелството, че АВВ утежило нарушението, тъй като приело, че същото нарушение включвало и японски производители, също не може да бъде приет. В действителност е безспорно, че колкото повече участници предполага дадено нарушение, толкова по-тежко е то. Все пак това обстоятелство не позволява да се направят смислени изводи относно въпроса какъв е относителният принос на същите тези участници от различните групи към извършването на разглежданото нарушение.

- 158 На четвърто място, що се отнася до съпоставката на сериозността на разглежданите различни антиконкурентни действия, от една страна, жалбоподателят се опитва да раздели изкуствено различните съставни елементи на едно и също, установено с решението от 2007 г. нарушение.
- 159 От друга страна, доводът на жалбоподателя се основава на фактическата предпоставка, според която той не бил реален конкурент в ЕИП. Както обаче следва от точки 161—182 по-долу, тази предпоставка не е доказана от жалбоподателя достатъчно убедително от правна страна, което означава, че тя не може да бъде взета предвид при разглеждане на настоящото основание.
- 160 С оглед на гореизложеното третото основание трябва да се отхвърли.

По четвъртото основание, изведено от твърдението, че Комисията била допуснала грешка, като се въздържала да вземе предвид доказателства от икономическо и техническо естество при определянето на въздействието на поведението на жалбоподателя и при изчисляването на размера на неговата глоба

- 161 С четвъртото основание жалбоподателят твърди, че Комисията допуснала грешка, като се въздържала да вземе предвид доказателства от икономическо и техническо естество при определянето на въздействието на поведението на жалбоподателя и при изчисляване на размера на неговата глоба. Той уточнява, че след като получил изложението на възраженията от 2006 г., възложил на независими експерти да изготвят технически и икономически доклад, с които да се установи, без да възниква каквото и да е разумно съмнение, че в периода между 1988 г. и 2004 г. неевропейските доставчици нямали никакви шансове, с изключение на реализирането на ограничени по обем специфични продажби, да проникнат на европейския пазара на КАГИ поради икономическите и техническите пречки (наричани по-нататък „външните доклади“).
- 162 Комисията обаче не взела предвид външните доклади при изготвянето на анализа на последиците от твърдените нарушения за европейския пазар, като не представила точни аргументи, с които да ги обори. На практика тя се ограничавала да ги квалифицира като общи проучвания, при съставянето на които са използвани общи формулировки, независимо от обстоятелството, че те представляли правдоподобно обяснение на липсата на продажби от страна на жалбоподателя в Европа, което също така било релевантно, що се отнася до ангажирането на отговорността на дадено предприятие на основание на член 101 ДФЕС.
- 163 Така според жалбоподателя Комисията допуснала грешка, започвайки анализа си от предположението, че жалбоподателят би следвало да може да продава КАГИ в Европа, независимо от еднозначните изводи във външните доклади, според които през по-голямата част от периода на нарушението жалбоподателят не можел да продава същите КАГИ директно на европейските клиенти. Поради това Комисията била нарушила задължението при определянето на размера на дадена глоба да разгледа икономическото въздействие от евентуално антиконкурентно поведение, като вследствие на това Комисията наложила непропорционална глоба на жалбоподателя.
- 164 Комисията оспорва основателността на доводите на жалбоподателя, и по-специално относимостта и доказателствената сила на външните доклади.
- 165 В това отношение от точка 1 А от Насоките за изчисляване на размера на глобите следва, че при определянето на размера на глобата трябва да се вземе предвид ефективният икономически капацитет на нарушителите за нанасяне на значителни вреди на други оператори, и по-специално потребители.

- 166 Представените от жалбоподателя доводи по принцип водят до твърдението, че участието му в нарушението не било в състояние да причини вреди на конкуренцията в ЕИП, противно на приетото от Комисията в съображения 314—318 от решението от 2007 г., които могли да бъдат взети предвид в настоящия случай, доколкото не били засегнати от решение Mitsubishi Electric/Комисия, точка 8 по-горе (EU:T:2011:345).
- 167 На първо място, в това отношение, както констатира и Комисията в съображение 317 от решението от 2007 г., съществуването на общото споразумение, и по-специално на механизма за уведомяване и осчетоводяване, означава, че японските производители са били възприемани като възможни потенциални конкуренти от европейските производители независимо от някои обективни входни бариери, съществуването на които впрочем не се оспорва от Комисията. Ако това не бе така, европейските производители нямаше да сключат и да спазват общото споразумение, тъй като за тях то би водело до загуба на част от проектите относно КАГИ извън ЕИП. Доколкото поради привилегированото си положение в Европа европейските производители са много добре поставени, за да преценят положението в ЕИП, фактът, че приемат общото споразумение, поставя под сериозно съмнение правдивостта на тезата, застъпвана от жалбоподателя (вж. по аналогия решение Hitachi и др./Комисия от 12 юли 2011 г., T-112/07, Сб., EU:T:2011:342, т. 319).
- 168 На второ място, следва да се отбележи, че представените от жалбоподателя външни доклади са били изготвени за специфичните нужди на неговата защита в рамките на производството, приключило с приемането на решението от 2007 г. Както изтъква Комисията в съображение 318 от решението от 2007 г., тези доклади са изготвени най-общо и в тях не се посочвало дали жалбоподателят е обсъдил въпроса дали навлизането на пазара на ЕИП е възможно или търговски оправдано.
- 169 Освен това, що се отнася до икономическия доклад, следва да се отбележи, че някои от изложените доводи се основават на съществуващите различия между националните пазари в Европа или също така на предоставяното предпочитание към вече монтираното оборудване. Най-малкото, що се отнася до държавите, различни от държавите по произход на производителя, различията между националните пазари били повлияни също така от европейските производители, което означава, че във връзка с това японските производители не са били a priori поставени в неблагоприятно положение. По същия начин по-ранни задоволителни взаимоотношения с даден доставчик поставят в неблагоприятно положение всички останали доставчици, независимо дали са европейски или японски (вж. по аналогия решение Hitachi и др./Комисия, точка 167 по-горе, EU:T:2011:342, т. 323).
- 170 Освен това някои от изложените в икономическия доклад доводи не са убедителни.
- 171 Така по отношение на институционални пречки, разгледани в точка 3 от посочения доклад, изготвилите го лица признават, че тяхното значение било отслабнало, считано от 1996 година.
- 172 При анализа на разходите за производство, обсъдени в точка 4.1 от доклада, изготвилите го лица се позовават, що се отнася до разходите за труд, на „средната разлика“ за периода от 1980 г. до 2003 г. Чрез този прекалено общ подход за целите на изчисляването на данните се включват ирелевантни години и което е от по-голямо значение, не се откроява обстоятелството, че разликата била значително по-слаба през определени периоди, и по-специално между 1996 г. и 2003 г., както следва от фигура 4 на стр. 15 от икономическия доклад. По същия начин, що се отнася до разходите за стомана, всички данни, съдържащи се в таблица 4 на стр. 16 от икономическия доклад, съгласно които цената в Япония била по-ниска с 3 % в периода между 1997 г. и 2004 г., противоречат на констатацията на изготвилите го лица, посочени на същата страница, според която, „що се отнася до стоманата, за Япония няма

никакво преимущество или неблагоприятно положение“. Следователно посочената в таблица 5 от икономическия доклад разлика от 22 % в разходите за производство не е достоверна, особено що се отнася до втората половина от периода на нарушението.

- 173 Що се отнася до техническия доклад, в миналото изготвилото го лице работило с жалбоподателя по два проекта, което цели да постави под съмнение в известна степен неговата независимост. Също така посоченият експерт изглежда има преки познания единствено що се отнася до пазара на Обединеното кралство, а заключенията му относно останалите държави от ЕИП се основават на информация, предоставена от други работещи в сектора лица, както е видно от точки 1, 20, 22 и 31 от техническия доклад. Освен това някои от тези заключения, посочени в точки 4, 5, 31 и 32 от техническия доклад, не засягат техническата област или са формулирани по не достатъчно категоричен начин, дори особено предпазливо.
- 174 Въпреки това техническият доклад посочва две технически затруднения, които са а priori релевантни, а именно — от една страна, частична несъвместимост на разновидностите КАГИ на жалбоподателя с търсените от европейските клиенти параметри, посочена в точки 29 и 30 от техническия доклад, и от друга страна — необходимостта от извършване на допълнителни изпитания от независима лаборатория, принципно призната от европейските клиенти, както е посочено в раздел 28 от техническия доклад. Все пак самият автор на техническия доклад признава в точка 30 от последния, че жалбоподателят е можел да проектира продукти за европейския пазар. Неговата единствена критика по този въпрос се отнася до разходите за подобна операция, които обаче се разглеждат извън контекста на техническия доклад и следователно, извън обхвата на компетентността на неговия автор.
- 175 Освен това в решение Hitachi и др./Комисия, точка 167 по-горе (EU:T:2011:342) Общият съд вече е приел във връзка с това, че японски производител, който желае да навлезе на пазара на ЕИП, е длъжен да приспособи съответния продукт към действащите норми, произтичащи от определените от Международната електротехническа комисия стандарти, да извърши определен брой изпитания за съответствие и да получи съответните сертификати. Въпреки това жалбоподателят не оспорва обстоятелството, че в миналото японските производители били в състояние да изпълнят тези формални изисквания, когато извършвали спорадични продажби на КАГИ в ЕИП, както и по-многобройни продажби на други територии, където се прилагали определените от Международната електротехническа комисия стандарти (вж. по аналогия решение Hitachi и др./Комисия, т. 167 по-горе, EU:T:2011:342, т. 321).
- 176 Техническият доклад се позовава също така и на допълнителните технически изисквания и условия за техническа употреба, приложими в някои страни от Западна Европа. Що се отнася обаче до държавите, различни от държавите по произход на потребителя, тези изисквания се прилагат към всички потенциални европейски или японски доставчици (вж. по аналогия решение Hitachi и др./Комисия, т. 167 по-горе, EU:T:2011:342, т. 322).
- 177 Същото важи и що се отнася до твърдяното предпочитание към националните производители, посочено в точки 26 и 29 от техническия доклад, тъй като от обжалваното решение следва, че държавите в ЕИП, различни от държавите по произход на производителя, са именно тези, в които няма надеждни национални доставчици. Това разсъждение е приложимо а fortiori за твърдяното предпочитание към доставчика на вече инсталирано оборудване, посочено в точки 26, 28 и 31 от техническия доклад, поради изложените в точка 169 по-горе причини.
- 178 Освен това от техническия доклад следва, че в по-голямата си част бариерите за навлизане, които са описани в него, са намалели прогресивно след втората половина на 90-те години.
- 179 За да се завърши анализът на двата доклада, следва да се отбележи, че тяхната доказателствена сила е поставена под въпрос от действителното положение на пазара. В действителност, както беше припомнено в точка 175 по-горе и както следва от съображение 316 от решението от

2007 г., в периода на нарушението японските производители, включително и жалбоподателят, са били в състояние да извършват спорадични продажби на КАГИ в ЕИП, както и по-чести продажби в останалата част от Европа и в средиземноморския регион. Следователно те са били в състояние в релевантния период да преодолеят пречки, аналогични на посочените от жалбоподателя в настоящия случай.

180 На трето място, следва да се отбележи, че продължителното съществуване на общото споразумение и следователно отсъствието на японските производители от пазара на ЕИП са в състояние да засилят изкуствено някои от посочените от жалбоподателя входни бариери, и по-специално свързаните с приемането на японските доставчици от европейските клиенти. Не може да се приеме обаче, че жалбоподателят изтъква последиците от функционирането на нарушението, в което е участвал, за да поиска намаляване на размера на наложената му за същото това нарушение глоба (вж. по аналогия решение Hitachi и др./Комисия, т. 167 по-горе, EU:T:2011:342, т. 327).

181 С оглед на всичко изложено следва да се заключи, че жалбоподателят не е подкрепил надлежно твърдението си, според което участието му в нарушението не било в състояние да причини вреди на конкуренцията в ЕИП. При тези обстоятелства Комисията не може да бъде упреквана, че не е взела предвид посоченото твърдение при определянето на размера на глобата за жалбоподателя.

182 Вследствие на това четвъртото основание следва да бъде отхвърлено.

По второто основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране, на принципа на равно третиране и на принципа на пропорционалност, що се отнася до изчисляването на възпиращия коефициент

183 Жалбоподателят твърди, че Комисията нарушила задължението за мотивиране, принципа на равно третиране и принципа на пропорционалност при изчисляването на приложения от нея възпиращ коефициент.

184 Във връзка с това жалбоподателят припомня, че приетите прагове за разпределяне на участниците в картела на категории, за да се определят възпиращите коефициенти, следвало да бъдат последователно и обективно определени. Той смята, че не е трябвало да бъде поставян сам в третата категория с възпиращ коефициент 1,5, а в същата категория, в която се намира и АВВ с коефициент 1,25.

185 В действителност, от една страна, разликата между неговия оборот и този на АВВ била съпоставима с разликата между оборота на Siemens и на Hitachi, като и двете от тях били разпределени в първа категория с възпиращ коефициент 2,5.

186 От друга страна, разликите между оборота на предприятията от първа и втора категория, както и на предприятията от втора и трета категория били значително по-големи, отколкото разликите между оборота на жалбоподателя и АВВ.

187 В този контекст според жалбоподателя Комисията не била представила обективна обосновка за подхода си, като по този начин нарушила принципите на равно третиране и на пропорционалност. Поради това жалбоподателят счита, че Общият съд следвало да приложи към него мултипликативен възпиращ коефициент от 1,25 — по подобие на приетото в решение Tokai Carbon и др./Комисия, точка 66 по-горе (EU:T:2004:118).

188 Комисията оспорва основателността на доводите на жалбоподателя.

- 189 В това отношение от точка 320 от решение Siemens/Комисия, точка 70 по-горе (EU:T:2011:68) следва, че определените в решението от 2007 г. възпиращи коефициенти, към които препращат съображения 70 и 71 от обжалваното решение, са пропорционални на оборотите на всички разглеждани предприятия, с изключение на Siemens, за което съотношението дори е регресивно, тъй като към него е приложен същият коефициент като към Hitachi, въпреки че световният му оборот за 2005 г. е с 6 милиарда евро по-висок от този на Hitachi.
- 190 Отново съгласно точка 320 от решение Siemens/Комисия, точка 70 по-горе (EU:T:2011:68) тази пропорционална зависимост отговаря на изискванията, посочени в точка 338 от решение Degussa/Комисия от 5 април 2006 г. (T-279/02, Rec, EU:T:2006:103), съгласно което класирането на предприятията в категории при определянето на възпиращия коефициент, в съответствие с принципа за равно третиране, трябва да бъде обективно обосновано.
- 191 По същия начин в точка 332 от решение Siemens/Комисия, точка 70 по-горе (EU:T:2011:68) Общият съд изключва като неотносимо посоченото в настоящия случай от жалбоподателя решение Tokai Carbon и др./Комисия, точка 66 по-горе (EU:T:2004:118), тъй като същото е постановено при наличието на различни фактически обстоятелства.
- 192 Ето защо следва да се заключи, че възпиращият коефициент на жалбоподателя е определен в съответствие с обективно обоснован метод, и това е така по-специално що се отнася до избора на Комисията да постави жалбоподателя в различна категория, вместо да го разпредели в същата категория както АВВ.
- 193 Следователно трябва да се отхвърлят оплакванията за нарушаване на принципите на равно третиране и на пропорционалност.
- 194 Доколкото обаче жалбоподателят не е бил обект на неравно третиране, Комисията не е била длъжна да представи специална обосновка при определянето на неговия възпиращ коефициент.
- 195 Освен това, както е видно от точки 310—317 от решение Siemens/Комисия, точка 70 по-горе (EU:T:2011:68), в съображение 491 от решението от 2007 г. Комисията е изложила надлежно факторите, които е взела предвид при увеличаването на началните размери на глобите с оглед на осигуряването на възпиращо действие. След като тази констатация може да бъде пренесена към възпиращия коефициент, наложен на жалбоподателя с обжалваното решение, е необходимо да се заключи, че последният е бил в състояние да се запознае с обосновката за увеличението на началния размер на неговата глоба и да предяви правата си, като Общият съд е в състояние да упражни контролните си правомощия.
- 196 Следователно при всички положения следва да се отхвърли оплакването, изведено от нарушение на задължението за мотивиране, както и второто основание в неговата цялост.
- 197 Тъй като бяха отхвърлени всички основания, посочени в подкрепа на главното искане, същото следва да бъде отхвърлено изцяло.

По искането за намаляване на размера на глобата, направено при условията на евентуалност

- 198 С искането си, направено при условията на евентуалност, жалбоподателят иска да бъде изменен член 1 от обжалваното решение, за да бъде отменена или, при липсата на отмяна, намалена по размер наложената му глоба.
- 199 Във връзка с това следва да се посочи, че искането, направено при условията на евентуалност, не е подкрепено с основания или доводи, различни от посочените в подкрепа на главното искане. Поради това с оглед на гореизложените съображения и на липсата на други обстоятелства,

които в настоящото дело биха били от естеството да доведат до отмяната или, при липса на отмяна — до намаляване на размера на наложената на жалбоподателя глоба, Общият съд, при упражняване на правомощието си си за пълен съдебен контрол, не следва да уважава искането, направено при условията на евентуалност.

200 Следователно жалбата трябва да бъде отхвърлена в нейната цялост.

По съдебните разноски

201 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на Комисията.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Mitsubishi Electric Corp. да заплати съдебните разноски.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 19 януари 2016 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора	1
Производство и искания на страните	4
От правна страна	5
По главното искане за отмяна на обжалваното решение	5
По първото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране, на принципа на добра администрация и на правото на защита на жалбоподателя	6
– По оплакването, изведено от нарушение на правото на защита на жалбоподателите	7
– По оплакванията относно мотивирането на обжалваното решение	9
По седмото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране и на правото на защита на жалбоподателя, що се отнася до определянето на пропорционалните части от началния размер за ТМ T&D, които следва да бъдат разпределени между жалбоподателя и Toshiba	12
По деветото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране и на правото на защита на жалбоподателя, що се отнася до метода за определяне на началния размер за жалбоподателя за периода преди учредяването на ТМ T&D	13
По осмото основание, изведено от нарушение на принципа на равно третиране и на принципа на пропорционалност, що се отнася до метода за определяне на началния размер за жалбоподателя за периода преди учредяването на ТМ T&D	15
По шестото основание, изведено от нарушение на принципа на равно третиране и на принципа на пропорционалност при определяне на пропорционалните части от началния размер за ТМ T&D, които следва да бъдат разпределени между жалбоподателя и Toshiba	18
По третото основание, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност, доколкото Комисията изчислила размера на глобата на жалбоподателя по същия начин както размера на глобите на европейските производители	21
По четвъртото основание, изведено от твърдението, че Комисията била допуснала грешка, като се въздържала да вземе предвид доказателства от икономическо и техническо естество при определянето на въздействието на поведението на жалбоподателя и при изчисляването на размера на неговата глоба	23
По второто основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране, на принципа на равно третиране и на принципа на пропорционалност, що се отнася до изчисляването на възпиращия коефициент	26
По искането за намаляване на размера на глобата, направено при условията на евентуалност	27
По съдебните разноски	28